Ново Р/О:

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13174
София, 10/23/2012

Върховният административен съд на Република България - Седмо отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЙОВКА ДРАЖЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ВАНЯ АНЧЕВА
ИВАН РАДЕНКОВ

при секретар и с участието
на прокурора изслуша
докладваното
от председателя ЙОВКА ДРАЖЕВА
по адм. дело № 8093/2012.

Производството е образувано по жалбата на Сдружение „Съюз на преводаческите агенции", [населено място], и [фирма], [населено място], против заповед № 95-00-152 от 31.05.2012 г. на министъра на външните работи, с която е утвърден типов договор за възлагане на официални преводи на документи и одобрен списък с документи за възлагане извършването на официални преводи на документи и други книжа за нуждите на консулското обслужване в МВнР.
С. е недоволно от клаузите в одобрения типов договор и от изброените в списъка документи, с които преводаческите агенции трябва да установяват наличието на трудови правоотношения с преводачите .
Жалбоподателят [фирма], С., е недоволен от одобрените изисквания за сертифициране по международни европейски стандарти EN 15038, изискване на оборудван офис и др., назначаване по трудов договор на поне двама служители с филологическо образование. Навежда доводи за незаконосъобразност на административен акт поради нарушение на формата, липсата на индивидуализация на издателя, нарушения на административните правила по чл. 67-72 от АПК за издаване на общ административен акт.
По делото е постъпила и молба от Сдружение "Съюз на преводаческите агенции", [населено място], за спиране изпълнението на „административния акт" на основание чл.180, ал.2 на АПК, т.е. иска

спиране изпълнението на общ административен акт.
Върховният административен съд, VII отделение, като обсъди доводите на жалбоподателите и извърши служебна проверка на допустимостта на съдебното производство, намира, че жалбата е подадена срещу заповед, която няма характер на индивидуален или общ административен акт, поради което и на основание чл. 159, т. 1 от АПК следва да се остави без разглеждане, а делото да се прекрати.
Заповедта на министъра представлява вътрешно-служебен акт насочен към организиране на работата на администрацията на министерството на външните работи във връзка със сключване на договори за извършване преводи на документи и други книжа, на които министерството извършва легализиране и заверяване, съобразно чл. 1 и чл. 2а от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа , ДВ бр. 73 от 1958 г. Заповедта касае част от дейността на администрацията на министерството на външните работи, която е подчинена на министъра, но не засяга защитени от закона права и интереси на граждани и юридически лица (виж т. 6 от Решение № 21 от 26.X.1995 г. на КС на РБ по конст. д. № 18/95 г., поради което не подлежи на съдебен контрол. Освен това оспорената заповед не отговаря на определението на чл.21 от АПК за индивидуален административен акт- няма конкретен адресат и не засяга конкретни права, интереси и свободи. Не отговаря и на определението на чл. 65 от АПК за общ административен акт, тъй като няма еднократно правно действие и не създават права и задължения или не засяга непосредствено права, свободи или законни интереси на неопределен брой лица. Поради това подадената жалба е недопустима и следва да се остави без разглеждане.
Съгласно чл.2а, ал. 2 от У. правилник преводите на документи и книжа е дейност, която се осъществява от министерството на външните работи, като министерството може да възлага с договори преводите да се извършват от държавни, обществени, кооперативни и частни фирми. С чл.2а, ал. 3 са определени и основанията за прекратяване на тези договори. С оспорената заповед е одобрен проект на типов договор за възлагане извършването на официални преводи, както и списък с необходимите документи, които трябва да са налице, за да бъде сключен договор за възлагане извършването на официалните преводи документи и други книжа.
Следователно със заповедта предварително се определя от една страна съдържанието на договора, който министерството на външните работи може (не е длъжно) да сключи с фирми преводачи, а от друга страна са

определени по признаци фирмите- преводачи, с който могат да се сключат договорите- онези, които отговарят на условията по т.2 от заповедта, т.е. ако имат документи включени в одобрения списък.. Обстоятелството, че на едната страна на договора е публичноправен субект не променя неговия характер на обикновен граждански договор на администрацията, след като позитивното ни право не регламентира административния договор като самостоятелен вид. Затова в случая одобреният типов договор има характера на оферта към неограничен кръг правни субекти и онези, които отговарят на предварително одобрените от министерството условия могат да поискат, а министерството е свободно да прецени дали да сключи облигационен договор с предварително зададено съдържание.

Министърът на външните работи няма задължение да удовлетворява заявени искания от страна на преводачески агенции за предоставяне на преводи на официални документи, поради което и заповед № 95-00-152 от 31.05.2012 г. не представлява административен акт издаден при упражняване на властническо правомощие с непосредствен ефект върху правната сфера на трети лица.

Съгласно чл. 5, ал. 7 от У. правилник министърът на външните работи издава заповеди, но за да се определи дали тя има характер на индивидуален или общ административен акт, трябва да се вземе предвид съдържанието, а не формата.

Освен това следва да се има предвид, че оспорената заповед не засяга лично, пряко и непосредствено правната сфера на С. "Съюз на преводачески агенции" и в този смисъл дори заповедта да беше индивидуален или общ административен акт, тя не засяга права и законни интереси на сдружението. Евентуална отмяна на заповедта не облагоприятства правната сфера на самото сдружение, учредено от 15 юридически лица за осъществяване на дейност в частна полза, поради което липсва правен интерес като абсолютна процесуална предпоставка за правото на жалбата на сдружението пред съд и е налице основанието на чл.159, т. 4 от АПК за прекратяване. Не е приложимо ТР№ 2 от 12.02.2010 г. по т.д.№ 4/2009 г. на ОС на съдиите от ВАС, което се отнася за оспорването на подзаконови нормативни актове.

Тъй като делото следва да се прекрати поради недопустимост на жалбите, не следва да се разглежда подадената молба от Сдружение" Съюз на преводаческите агенции" за спиране предварително изпълнение на заповедта.

Предвид изложеното и на основание чл. 159, т.1 и т. 4 от АПК, Върховният

административен съд, VII отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбите на Сдружение „Съюз на преводаческите агенции”, [населено място], и [фирма], [населено място] против заповед № 95-00-152/ 31.05.2012 г. на министъра на външните работи.
ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбата на Сдружение „Съюз на преводаческите агенции”, [населено място], за спиране предварителното изпълнение на заповед № 95-00-152/ 31.05.2012 г. на министъра на външните работи.
ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по адм.д.№8093/ 2012 г. по описа на Върховния административен съд, VII отделение.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от получаване на съобщението с препис от определението ,пред петчленен състав на Върховния административен съд .

Особено мнение: